

PREGÓ DE FESTES-2016

BONA VESPRADA! EN PRIMER LLOC VULL DONAR LA MÉS CORDIAL BENVINGUDA A TOTS ELS PRESENTS: ALS MÉS MENUTS, ALS JOVES, ADULTS I COM NO ALS MÉS MAJORS. A LES FESTERES I FESTERS I ALS REPRESENTANTS DEL POBLE EN EL NOSTRE AJUNTAMENT! (AL SR. ALCALDE I A TOTS ELS MEMBRES DE LA CORPORACIÓ MUNICIPAL). BENVINGUTS A L'ACTE DEL PREGÓ DE FESTES 2016.

Està clar que tots sabeu perfectament quina és la missió del PREGONER (ANUNCIAR L'INICI DE LES FESTES MAJORS A TOTA LA POBLACIÓ): Però ara mateix alguns es preguntareu: ¿Quí és enguany el pregoner? i (els que em coneixen) ¿Per qué és Manolo el pregoner enguany? Vaig a intentar contestar a tots de manera clara i concreta, per a no fer-ho molt llarg. Perquè també sóc conscient que l'altre tema que en estos moments vos preocupa és: "Que no ho faça molt llarg, que ens està esperant EL BERENAR". Per eixe motiu el meu principal objectiu és aconseguir que em presteu atenció, que entre nosaltres hi haja **comunicació**, perquè el berenar el teniu assegurat i cap la possibilitat, jo almenys ho vaig a intentar, de que alguna cosa que diga vos pugui interessar.

¿Qué com sé el que esteu pensant? Perquè jo també vinc tots els anys i, *alguna vegada*, també m'ha passat. Perquè jo no sóc diferent! Però també és cert que no he deixat mai de valorar i agrair tant l'esforç com les ganas d'agradar i divertir de les persones que han passat abans que jo per ací i dels que queden per passar. I ara més si cal!

Sí!, teniu raó!, ja m'estic allargant més del compte. Anem al gra!

En resposta a la primera pregunta vos diré que sóc el fill de CARMEN i MANUEL (el de CLAVELL, el del carrer de la MAR). Per a mí jels millors pares del món! No pot un fill estar més orgullós, més agraït i satisfet dels seus pares que jo ho estic dels meus. El que més els agraiïc de tot "que no foren massa consentidors". Que m'ensenyaren a estimar, a respectar, a valorar, a agrair... Conceptes que van PERDENT VALOR en la societat actual.

Però anem a ser positius, que estem en festes, dies d'alegria i germanor, de celebracions i diversió, d'espectacles (música, teatre...), de competicions i de moltes emocions.

També hi ha molta gent que em coneix per MANOLO (el MESTRE), també els estic molt agraït per esta denominació (el MESTRE). Perquè també estic molt orgullós de la meua professió i a pesar de que mai renunciaré a ser CLAVELL (perquè ho porte en la sang) i que em jubile en un mes, espere i desitge ser per sempre i més, Manolo "EL MESTRE" també. Segur que, per qüestions professionals, alguna lliçoneta magistral vos vaig a colar.

En resposta a la segona pregunta (què faig dirigint-me al poble en un dia tan assenyalat i des d'un lloc tan especial) vos diré que jo sóc el primer sorprés, que al principi, a pesar de que em feia una gran il·lusió, vaig dubtar acceptar al pensar en la gran responsabilitat. Poseu-vos en el meu lloc i segur que pensareu com jo. Però poc vaig tardar en recapacitar després de consultar els meus familiars.

De la família poc vaig a parlar perquè, és tan gran el meu voler, que no sabia quan acabar i açò es faria molt llarg. Només diré que estic tan orgullós, agraït i content de pertànyer a esta família que vull donar les gràcies a tots i cadascun d'ells (**començant per la meua dona i els meus fills**).

Està clar que la gran estima que jo sent pel meu poble i per la meua gent, junt amb la gran il·lusió, respecte i orgull que em fa poder-vos parlar en un acte tan assenyalat i que no he deixa't ni un moment de sentir, van triomfar i "ACÍ ESTIC".

No sóc especialista en retòrica, ni un personatge famós, ni represente a ningun partit ni a ninguna associació, sóc un xic del poble, un més, com vosaltres, ni més ni menys.

Haver donat l'oportunitat a un simple ciutadà com jo, de a tots vosaltres poder representar, per a fer el PREGÓ DE FESTES, en la meua humilde opinió diu molt en favor de les persones que han prés la decisió. Per això vull donar les gràcies al nostre ALCALDE (NICOLAU CLARAMUNT), a les REGIDORES de SERVEIS SOCIALS i de FESTES, (YOLANDA SÁNCHEZ i AMANDA TARRAL, així com a la resta de la CORPORACIÓ MUNICIPAL (a tots i a cadascun d'ells). Moltes gràcies, de tot cor, a tot el poble d'Albalat i també als que de fora ens han visitat.

Tenim la sort de viure en un poble molt xicotet però amb una història molt gran (1r/Alqueria, després/Senyoriu i finalment/Comtat). Però jo puc presumir d'alguna cosa més: Sóc el germà de la Primera Reina de les Festes d'Albalat (que ens està honrat amb la seua presència).

Després de pensar molt de què vaig a parlar ja ho tinc clar, de LA RELACIÓ ENTRE SOCIETAT ACTUAL i FESTES PATRONALS (és a dir de tradicions i modernitats), de saber aprofitar tot allò que ens beneficia i tot el que ens perjudica rebujar, de quins consells ens ajudaran a tindre una vida millor i de com les festes poden contribuir en poder-ho lograr. Què pot haver, en estos moments, més interessant? Poques coses seran. Què si sóc especialista en el tema? Què va! Només en viure i deixar viure en pau i tranquil·litat. Què a quí he consultat? Al sentit comú i a la bona intenció de que si seguim estos consells tots viurem més feliços i més contents. Què on m'he documentat? Tot ha eixit de dins del meu cor passant pel meu cap. Què com ha arribat ahí? A través del contacte diari amb els meus familiars, amics i veïns. Parlant amb ells però fonamentalment "escoltant". S'aprén molt més escoltant que parlant sense parar. A través de la **comunicació** és com podem **millorar les**

relacions. Ens ajudarà a tindre una vida més feliç i a millorar el concepte que uns dels altres tenim. Del que ja no hi ha dubte és de que els humans som animals socials. Que hem d'aprendre a comunicar-nos i no confondre informació amb comunicació (encara que guarden relació). Actualment rebem massa informació, de fet hi ha un terme nou que és **la infoxicació** (intoxicació per excés d'informació). I com a conseqüència de la infoxicació apareix la necessitat de seleccionar tot allò més interessant, el **zapping mental**.

Alguns estareu pensant "si ara hi ha més comunicació que mai a través de les xarxes socials". "Si sempre estem al mòbil engantxats". No podem dubtar que el mòbil és un gran avanç. Però si analitzem com ens comuniquem pot ser no quedem massa contents: ¿Quants missatges rebem que no entenem res? Estem destrossant l'escriptura (tants anys anat a l'escola per aprendre a escriure correctament i ara, en quatre dies, ho estem perdent). En quins llocs i moments, més poc adequats, a llegir i escriure missatges ens veiem obligats. És que ja ni "la sesta" (eixa gran tradició convertida en modernitat) ens deixen disfrutar! El contacte directe amb la persona que ens volem comunicar és una necessitat. El *to de la veu i l'expressió de la cara* són molt importants, perquè són indicadors que afavorixen la comunicació. Però com en les últimes tecnologies, les que més utilitzem per a comunicar-nos actualment: els correus electrònics, els SMS, els WhatsApp, les Xarxes Socials... estos indicadors no els podem emprar, per això ens hem vist obligats a utilitzar els **emoticons** amb eixa finalitat. Qui no ha sentit la necessitat d'utilitzar els emoticons alguna vegada per expressar millor el que està sentint o pensant?

Les noves tecnologies són un gran avanç si les utilitzem com cal.

Però, desgraciadament, la tendència natural va més en la direcció contrària, les hem convertit, en alguns casos, en un perill (quantas vegades anem pendants del mòbil sense mirar al davant: caminant pels carrers, creuant els semàfors, conduïnt...). Jugar al POKÉMON GO, que tant de moda està, té aspectes positius (molt et divertiràs, al carrer eixiràs, molts kilòmetres faràs i molts llocs visitaràs...) però estar tant pendent del mòbil pot resultar perillós com ja s'ha demostrat. Clar que tenim dret a passar-ho bé, faltaria més, però sense deixar de costat la nostra seguretat. Posant el mateix interès o més en la nostra educació i formació. Quatre hores diàries, de mitjana, passem engantxats als mòbils. ¿Quàntes dediquem a la verdadera comunicació i a la nostra formació? No deuriem, a les persones que estimem, prestar més atenció?

Cada dia resulta més complicat que quan parles t'estiguen escoltant però si ara mateix ens entrara un WhatsApp segur que ens tindria a quasi tots "engantxats". Les noves tecnologies ens han revolucionat però hi ha aspectes de la nostra vida que és millor no canviar (on estiga un bon abraç que es lleven cent WhatsApps).

Per aconseguir comunicar-nos bé ens hem d'expressar amb claredat i sinceritat. No oblidant mai que tots tenim dret a equivocar-nos i a rectificar. Estava clar que la lliçó magistral no podia faltar!

Però alegreu-vos perquè ja s'ha acabat, perquè estem en festes i perquè la sol.lució està en les NOSTRES MANS. A que esteu desitjant saber quina és, pues més a prop no pot estar, la teniu ací davant "l'ESPERIT FESTER": la felicitat, la germanor, la complicitat, la comunicació... que es viu durant les FESTES PATRONALS l'hem de traslladar al llarg de tot l'any.

Deixar els enfrontaments, les discussions, les falsetats, les injustícies, els maltractaments, els abusos... que tant ens compliquen la vida, que ens impedeixen viure en pau i tranquil·litat. Continuem amb l'esperit de festes, amb la unió i la diversió, compartim, agraïm, valorem, ajudem... tot allò que fa feliços als altres i a nosaltres també. Disfrutem de la música, de les celebracions, dediquem temps als més menuts i també als més majors. I no s'oblidem mai d'ajudar als més necessitats.

Agraïm als CLAVARIS i CLAVARIESES així com als nostres representants en l'Ajuntament, el treball realitzat al llarg de tot l'any amb una sola finalitat, que aconseguim la màxima FELICITAT en esta època de l'any. Anem a celebrar, un any més, les festes en honor a la Puríssima, la Verge del Roser, San Gil Abad, la Mare de Deu dels Desemparats i el Santíssim Crist de les Ànimes. No vull deixar passar l'ocasió de donar l'ENHORABONA a les **primeres clavarieses del Crist de les Ànimes** (i per totes les innovacions que ens han aportat).

També, anem a celebrar, les festes populars (l'homenatge als majors, els bous al carrer, els bollets, el taller de fanalets (14 anys), el concurs de truites, la truita gegant, la banyà, la cavalcada, les paelles...). Així com moltes activitats culturals i esportives (Tallers, Setmana de la Joventut, Juliol a la fresca...) i moltes més que tots coneixem i que es faria molt llarg enumerar. Prompte els carrers s'ompliran de gent, d'alegria, de festa, de música, de processons, de flors i fruits (l'ofrena), de focs d'artifici, de passacarrers...

És el moment ideal per a desitjar-nos pau i tranquil·litat els uns als altres, per a que esta felicitat dure tot l'any, per a que L'ESPERIT FESTER NO S'ACABE MAI. Ho podem aconseguir perquè la sol.lució (repetisc) està en les NOSTRES MANS.

Hem sent molt orgullós de ser el vostre amic, el vostre veí, de ser ciutadà d'Albalat, de compartir estes festes amb tots vosaltres, de poder contribuir a obrir la vostra ment i el vostre cor. Si caminem tots junts ningú ens podrà parar.

A l'hora d'elegir el tema principal, d'aquesta locució, em vaig plantejar que no fora aborrit, ni polèmic, ni reiteratiu... però que fora important a la vegada que interessant. Un repte molt gran.

Si estem parlant de modernitats i tradicions, haurem de fer menció de la gent jove i dels majors. **En les mans d'estos sectors de la societat estan o poden estar les principals solucions als problemes actuals. Almenys és el que amb la meua colla d'amics moltes vegades ho hem parlat.**

Vaig a parlar-vos primer dels "nostres majors". Jo també vull fer-los un senzill homenatge. Perquè es tracta d'un sector **infravalorat** (però sempre recurrim a ells en cas de necessitat). Perquè és el sector **més representatiu** de tota la societat (els jubilats han passat per totes les etapes de la vida: nets, fills, pares, iaïos...), també són el sector amb **més experiència** de tota la societat (si sumem tots els anys, acumulen segles... milennis d'experiència). Perquè són el sector **més qualificat** (ames de casa, llauradors, mecànics, obrers, ingeniers, catedràtics, adbcocats, mestres, arquitectes, forners, pintors... Hi ha representants de totes les professions). Perquè és el sector **més sensibilitzat** amb els problemes actuals (no patixen tant per ells com pels que venen darrere, els seus fills i els seus néts). Perquè més prompte o més tard xiquetes i xiquets, joves i adults, d'este grup **hem de formar part**. Perquè són l'espill on tots ens deuriem mirar (una gran responsabilitat si no ens volen fallar).

Què poden fer els jubilats? Simplement, a través de la comunicació, **posar-se tots d'acord** en les qüestions més fonamentals i convèncer a la gent que ens ha de representar. Marcar el camí que els més joves han de seguir i fer així que desapareguen els núvols negres que enfosquixen el seu futur. Per a que el fet d'estar ben preparats els servisca d'estímul perquè el seu esforç prompte es veurà recompensat. Perquè els joves són el nostre present i el nostre futur, els que han de posar molt de la seua part per estar ben qualificats i no és just que per a buscar treball es vegen obligats a tindre que emigrar.

Crec que és molt fàcil estar d'acord a l'hora de valorar quins són els punts més importants (l'educació, la sanitat, els serveis socials, les pensions i un treball de qualitat, i tots aquells que tinguen per finalitat millorar la vida **de tots els ciutadans**).

El que la societat en que vivim siga més justa, respectuosa i atenta a les necessitats de cada persona i en general... depén de tots nosaltres: joves, adults, majors i de la bona herència que ens deixaran "**els jubilats**".

“Una altra especialitat que tenen els nostres majors i que no la vull passar per alt, la podreu contemplar a l’hora del berenar: seran els primers en estar ben col·locats i ja no es mouran cap a ningun costat, sembla que al terra s’han quedat apegats. Tot ho troben bè i complixen com el millor, les taules ben netes deixaran per no malbaratar el menjar”. Són així de sacrificats! I demà, alguns, de visita a l’ambulatori aniran!

Éste és el moment d’acabar amb els problemes de la nostra societat, de que oblidem tot allò que ens separa i ens enfronta sense cap motiu ni trellat. Perquè no podem continuar dividits, enfrontats... ¿Perquè no busquem vincles d’unió i no de separació? No seria una postura **més intel·ligent**, més coherent, de persones que utilitzen sempre el diàleg per poder-se comunicar i que saben el que en realitat els beneficia i els convé. Si només hi ha dos camins no pot ser tan complicat elegir el més adequat. Si practicarem més l’**empatia** (un concepte tant tradicional com modern), si en la nostra ment tinguérem clar “no fer als altres el que no volem que ens facen a nosaltres” els problemes del món s’haurien acabat!

Algun dia haurem de demostrar que, els éssers vius més intel·ligents del planeta, som els éssers humans. Quan més prompte millor serà!

Altres tradicions que també cal conservar són els refranys que venim escoltant al llarg dels anys, que sempre bé ens han aconsellat i que mai deuriem oblidar: “A viure que són quatre dies”, “Dia que passa ja no torna”, “Any nou vida nova”, “Disfruta, menja i beu que la vida és breu”, “Cap fred i peus calents allarguen la vida de la gent”, **“Quan la vida et presente motius per a plorar, demostra-li que tens més de mil raons per a riure”**... Per motius familiars aquest últim refrany és el que més ens està ajudant. Comencem per prestar més atenció a les persones que ens estimen i estimem, que són honrades, honestes, treballadores, humildes... eixes que passen desapercebudes en lloc de ser el centre de la nostra atenció. Segur que tot ens anirà millor.

Tornem a parlar de Festes: també volem anunciar que enguany tenim més motius per estar contents perquè a més de les Festes Tradicionals (les Festes Majors, els Sants de la Pedra, Sant Antoni Abad...) tindrà lloc, al mes d’abril, al nostre poble una molt important celebració **“la XXXa Edició de la Trobada d’Escoles en Valencià”**. Al nostre CEIP “EL CASTELL” vam acordar implantar, per primera vegada, la LÍNIA EN VALENCIÀ l’any 1993. Des d’eixe moment, ja fa 23 anys, els nostres fills/nets van tindre la possibilitat d’elegir en quina llengua VALENCIÀ/CASTELLÀ volien cursar els estudis d’Infantil i Primària. Podrem disfrutar de tallers, exposicions, cercaviles, actuacions múscals, danses... Ens visitarà molta gent d’altres pobles als que obrirem les portes i rebrem amb molta cordialitat.

És una gran oportunitat per a donar a conèixer a tota la comarca “què gran és la gent i el poble d’Albalat dels Sorells”.

Per FINALITZAR tornar a donar les gràcies, no em cansaré mai, a tots els clavaris i clavarieses que amb el seu treball, durant tot l’any, han fet possible la celebració, un any més, de les nostres FESTES PATRONALS i als nostres representants en l’Ajuntament que tant han col.laborat. A la Caixa Rural, Al Colectiu Jove, a les Penyes, a totes les Associacions del poble (culturals, festives, esportives, humanitàries, religioses...) i a tots els comerciants. Gràcies a tots els ciutadans que any rere any contribueixen (comprant rifes, loteries, cartons...) a fer possible la seua realització.

També vull agrair a tots els participants i felicitar a tots els guanyadors de jocs, concursos i competicions. I com no! **Animar a participar en tots els actes festius a tota la població!**

Estimats veïns i amics demostrem una vegada més que som molt bona gent, que anem a començar les millors FESTES PATRONALS, que anem a estar tots agermanats i que ja per sempre així serà. Que anem a ser comprensius, tolerants, que als que no pensen com nosaltres els anem a respectar i que anem a disfrutar de les festes com sempre ho hem fet i ho farem, amb bons sentiments i molta fraternitat.

Conclusió final:

“Tant important és progressar com conservar les tradicions, sempre que utilitzem el coneixement en qualsevol situació”.

Moltes gràcies per haver-me escoltat. Vos desitge molta alegria i felicitat.

¡VISCA ALBALAT EN FESTES I SEMPRE!

MANUEL DOLZ ZARAGOZÀ

Albalat dels sorells, a 25 d’agost de 2016.